

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 13C/398/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615216784
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Šťastná
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2016:7615216784.3

Rozhodnutie

Okresný súd v Spišskej Novej Vsi, sudkyňa JUDr. Katarína Šťastná, v právnej veci žalobcu : B. Z., Y.. XX.XX.XXXX, G. XXX/XX, R., právne zastúpený : JUDr. Milan Križalkovič, advokát, Hviezdoslavova 11, Spišská Nová Ves proti žalovanému : Slovenská republika, v mene štátu koní Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova 2, Bratislava, o náhradu škody spôsobenej rozhodnutím orgánu pri výkone verejnej moci

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.023,51€ s úrokom z omeškania 5,05% ročne zo sumy 2.023,51 € od 27.10.2015 do zaplataenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietá.

III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 78%.

odôvodnenie:

1. Žalobca doručil tunajšiemu súdu dňa 03.09.2015 žalobný návrh, ktorým sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 2.023,51€ s úrokom z omeškania 5,05% ročne od 14.08.2015 do zaplataenia, sumu 239,23€ s úrokom z omeškania 5,05% ročne od 14.08.2015 do zaplataenia a nahradil trovy konania titulom náhrady škody spôsobenej rozhodnutím orgánu pri výkone verejnej moci. Svoj návrh odôvodnil tým, že uznesením vyšetrovateľa ORPZ Spišská Nová Ves, ČVS : ORP - 858/OVK - SN - 2011 zo dňa 30.03.2012 bolo voči nemu vznesené obvinenie pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) TZ. S obvinením od začiatku nesúhlasil, pretože skutočnosti v ňom uvedené sa nezakladali na pravde, preto voči nemu podal sťažnosť, ktorá bola prokurátorom zamietnutá. Rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 4T/17/2013 zo dňa 25.03.2014 bol spod obžaloby oslobodený a odvolanie prokurátora voči rozsudku bolo uznesením Krajského súdu v Košiciach zamietnuté. Poukázal, že od počiatku tvrdil svoju nevinu, čo bolo rozhodnutiami súdov potvrdené. Na svoju obhajobu si v zmysle § 39 Trestného poriadku zvolil advokáta JUDr. Milana Križalkoviča, ktorý si za obhajobu v trestnej veci vyčíslil trovy vo výške 2.023,51€. Nárok na odškodnenie vo výške 2.023,51€ podľa zákona č. 514/2003 Z. z. si uplatnil listom zo dňa 06.07.2015 na Generálnej prokuratúre SR a zároveň si uplatnil aj náhradu odmeny za právne služby v súvislosti s uplatnením náhrady škody v rámci predbežného prerokovania nároku v sume 239,23€. Suma 239,23€ predstavuje tarifnú odmenu z hodnoty 2.023,51€, t.j. za 1 úkon suma 91,29€, a teda za 2 úkony právnej pomoci spočívajúce v príprave a prevzatí, podaní návrhu na predbežné prerokovanie + 8,39€ režijný paušál + 20% DPH predstavuje výšku 239,23€. Žalovaný listom zo dňa 17.07.2015 žalobcovi oznámil, že jeho žiadosť postupuje na ďalšie konanie Ministerstvu spravodlivosti SR, pretože v danej veci nie je oprávnený konať, nakoľko ide o prípad podľa § 4 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. , kedy nie je možné určiť orgán oprávnený konať v mene štátu. Ministerstvo spravodlivosti SR listom zo dňa 07.08.2015 vrátilo Generálnej prokuratúre SR postúpenú žiadosť s odôvodnením, že vzhľadom k tomu, že ku škode malo dôjsť v dôsledku nezákonného konania orgánov činných v trestnom konaní, kde dozor nad ich činnosťou vykonával prokurátor, ktorý podal aj obžalobu, v zmysle § 4 ods. 1 písmena b) a f) zákona č. 514/2003

Z.z. sa za orgán zodpovedný na predbežné prerokovanie nároku považuje Generálna prokuratúra SR. Po spätnom postúpení žiadosti žalovaný opätovne v liste zo dňa 13.08.2015 poukázal, že nie je príslušný konať za štát, preto predmetnú žiadosť neprerokuje a vec tým považuje na prokuratúre za skončenú. S poukazom na § 4 ods. 1 písmeno f) zákona č. 514/2003 Z. z. má žalobca za to, že žalovaný je príslušný konať za štát, nakoľko prokurátor je kontrolným orgánom vo vzťahu k vyšetrovateľovi, vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania ako aj v prípravnom konaní a je tým orgánom, ktorý nesie zodpovednosť za to, či podaním obžaloby presunie trestné konanie do štádia súdneho konania a či dôkazy zabezpečené vyšetrovateľom sú dostatočné na podanie obžaloby a preukázanie viny. Žalobca má za to, že prokurátor je ten orgán, ktorý nesie zodpovednosť za zákonnosť a správnosť úradného postupu vyšetrovateľa pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní, je okrem iného oprávnený zrušiť ktorékoľvek nezákonné alebo neopodstatnené rozhodnutie a opatrenie vyšetrovateľa a môže ho nahradiť vlastným rozhodnutím a opatrením.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a navrhoval ju zamietnuť. Vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe poukázal na to, že vo veci nie je oprávnený konať za štát, pretože nie sú splnené základné hmotnoprávne predpoklady na postup podľa § 4 ods. 1 písmeno f) zákona č. 514/2003 Z. z., škodu nespôsobilá prokuratúra, a teda nie je daná ani príslušnosť žalovaného na konanie, preto navrhoval, aby súd ďalej konal s Ministerstvom spravodlivosti SR. Žalobu považoval za vecne nedôvodnú, pretože žalobca konal spoločensky neakceptovateľným spôsobom, trestné stíhanie si svojím konaním zaviniť sám, a aj keď súd vychádzajúc zo zásady "in dubio pro reo" v jeho konaní nevidel trestnú činnosť, akákoľvek náhrada škody za takéto konanie by bola v rozpore s dobrými mravmi. Uznesenie o vznesení obvinenia nemožno automaticky považovať za nezákonné len z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní trestného činu sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila, nakoľko v danom prípade až rozsiahle súdne konanie ustálilo skutkový a právny stav veci. K uplatňovanej škode uviedol, že trovy konania musia byť nie len zaplatené, ale musia byť aj účelne vynaložené a preukázané hodnovernými dokladmi.

3. Ako prostriedky procesného útoku použil žalobca skutkové tvrdenia a listinné dôkazy, a to uznesenie Okresného riaditeľstva PZ, odbor kriminálnej polície, Spišská Nová Ves zo dňa 30.03.2012 o trestnom stíhaní žalobcu, uznesenie Okresnej prokuratúry Spišská Nová ves zo dňa 18.04.2012 o zamietnutí sťažnosti žalobcu, rozsudok tunajšieho súdu zo dňa 25.03.2014 sp. zn. 4T/17/2013 o oslobodení žalobcu spod obžaloby, uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 03.10.2014 sp. zn. 6To 85/2014 o zamietnutí odvolania prokurátora a odvolania poškodeného, vyčíslenie trov obhajoby v trestnej veci, list so žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku zo dňa 06.07.2015, list zo dňa 17.07.2015 s odpoveďou žalovaného k žiadosti, list Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 07.08.2015, odpoveď žalovaného listom zo dňa 13.08.2015, faktúru č. 12A/2012, príjmové doklady, technický preukaz osobného motorového vozidla zn. Opel Meriva, prehľad cien benzínu a vyžiadal pripojenie spisov tunajšieho súdu sp. zn. 5T/57/2012 a sp. zn. 4T/17/2013.

4. Žalovaný ako prostriedky procesnej obrany použil skutkové tvrdenia.

5. Súd vo veci nariadil pojednávania, kde vykonal dokazovanie obsahom skutkových tvrdení a listinných dôkazov.

6. Žalobca trval na podanej žalobe v celom rozsahu a s tvrdeniami žalovaného nesúhlasil. Poukázal, že si uplatnil právo na zaplatenie trov za úkony, ktoré boli riadne vyčíslené a ktoré právny zástupca v trestnom konaní aj reálne vykonal. Mal za to, že jeho nárok je dôvodný a že spĺňa všetky zákonné predpoklady na to, aby mu bola priznaná náhrada škody, ktorá mu vznikla v súvislosti s platením trov, ktoré musel zaplatiť tým, že si uplatňoval svoje právo v trestnom konaní, ktoré bolo voči nemu vedené a s ktorým od začiatku nesúhlasil. Má za to, že je daná objektívna zodpovednosť štátu bez ohľadu na zavinenie, pričom rozhodujúcim kritériom je, že bolo voči nemu vznesené obvinenie a následne bol spod obžaloby oslobodený. Tým, že musel zaplatiť trovy za svoju obhajobu, reálne došlo ku škode na jeho majetku. Požaduje aj zákonné úroky z omeškania, počnúc od 14.08.2015, teda odo dňa nasledujúceho po dni, kedy žalovaný odmietol jeho nárok v rámci predbežného prerokovania.

7. Vo svojej výpovedi žalobca poukázal na to, že uvedenou žalobou nechce nič viac a nič menej ako to, čo zaplatil advokátovi zo to, že ho obhajoval, pričom jemu bola spôsobená oveľa väčšia škoda, a to jednak psychická ako aj tá, že došlo k zmene jeho povesti v meste, pretože aj keď bol spod obžaloby

oslobodený, zmenil sa pohľad na neho, keďže bol trestne stíhaný. Žiada len sumu, ktorú advokátovi zaplatil a ktorú môže mať jeho rodina. Advokátovi platil sumy, ako ho o to žiadal, a to buď v hotovosti alebo poukazom na účet. Trestné oznámenie na neho podal S. R. po tom, čo trestné stíhanie voči jeho osobe bolo ukončené odsúdením dohodou o vine a trestne. Od začiatku považoval R. S. R. za vykonštruované a za osobný útok na jeho osobu, od začiatku s obvinením nesúhlasil, čo sa nakoniec preukázalo aj rozhodnutím súdu.

8. Žalovaný trval na zamietnutí žaloby. Poukázal, že žalobca žiadnym spôsobom neuvádza, z akého titulu si uplatňuje náhradu škody, a teda či z dôvodu nezákonného rozhodnutia alebo z dôvodu nesprávneho úradného postupu, aj keď z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že ak je obžalovaný oslobodený spod obžaloby, považuje sa uznesenie o vznesení obvinenia za nezákonné rozhodnutie. V tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu sp. zn. II US 63/2013, v zmysle ktorého nie každé rozhodnutie o vznesení obvinenia je nezákonné len preto, že následne sa nepotvrdili skutočnosti, ktoré boli rozhodné v čase jeho vydania. V prípade žalobcu až následné rozsiahle súdne konanie nepotvrdili dôvod vznesenia obvinenia, kedy súd neuveril poškodenému a 4 svedkom, ale uveril obžalovanému a iným svedkom. Za takejto dôkaznej situácie v zmysle Trestného poriadku prokurátor nemal ani inú možnosť, ako podať obžalobu, keďže zastaviť trestné stíhanie môže len vtedy, keď nemá žiadne pochybnosti o tom, že sa nestal trestný čin. V danej veci však v prevažnej miere dôkazy hovorili v neprospech žalobcu, preto prokurátor nemal inú možnosť ako podať obžalobu, pretože jedine súd môže rozhodnúť, ktoré dôkazy vykoná a na základe ktorých dôkazov vec posúdi. Žalovaný z uvedeného dôvodu zastáva názor, že konaním prokurátora nedošlo ku vzniku škody.

9. Z obsahu spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5T/57/2012 mal súd preukázané, že rozsudkom zo dňa 30.03.2012, právoplatným dňa 30.03.2012, obvinený S. R. bol uznaný za vinného zo zločinu útoku na verejného činiteľa a z prečinu výtržníctva. Poškodeným v konaní bol žalobca, B. Z..

10. Z obsahu spisu tunajšieho súdu sp. zn. 4T/17/2013 mal súd preukázané, že voči žalobcovi bola podaná dňa 23.01.2013 obžaloba pre zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa. Poškodeným v konaní bol S. R.. Rozsudkom zo dňa 25.03.2014 bol žalobca oslobodený spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol stíhaný. Voči oslobodzujúcemu rozsudku podal odvolanie prokurátor aj poškodený, pričom Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 03.10.2014 odvolanie prokurátora aj poškodeného odmietol. Trestné stíhanie žalobcu bolo začaté uznesením vyšetrovateľa zo dňa 30.03.2012 na základe oznámenia S. R. zo dňa 18.06.2011. Voči uzneseniu o začatí trestného stíhania podal žalobca dňa 11.04.2012 sťažnosť, ktorú prokurátor Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves uznesením zo dňa 18.04.2012 zamietol ako nedôvodnú. V predmetnej trestnej veci zastupoval žalobcu advokát - JUDr. Milan Križalkovič, ktorý mu listom zo dňa 03.10.2014 vyčíslil trovy obhajoby vo výške 2.023,51€ s tým, že tarifná odmena advokáta bola vo výške 1.253,50€, režijný paušál vo výške 154,19€ a hotové výdavky za cestovné vozidlom zn. Opel Meriva, amortizácia motorového vozidla a náhrada za stratu času spolu vo výške 278,57€. Suma bez DPH predstavovala výšku 1.686,26€ a s 20% DPH výšku 2.023,51€. Z obsahu vyšetrovacieho spisu aj trestného spisu mal súd preukázané, že všetky úkony právnej služby, ktoré si advokát vyúčtoval, reálne aj vykonal a že boli vyúčtované v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z. Podľa príjmových dokladov žalobca zaplatil advokátovi dňa 10.04.2012 zálohu vo výške 500,-€, dňa 07.04.2014 zálohu vo výške 300,-€ a dňa 21.11.2014 vyplatil trovy vo výške 800,-€. Faktúra č. 12A/2012 zo dňa 22.05.2012, splatná dňa 22.05.2012 bola žalobcovi vystavená advokátom titulom prijatia zálohy vo výške 500,-€. K námietke žalovaného k vyúčtovaniu trov právneho zastúpenia z 03.10.2014, kedy právny zástupca žiadal, aby žalobca zaplatil na jeho účet sumu 2.023,51€, pričom po tomto vyúčtovaní bol vystavený príjmový doklad o prijatí sumy 800,-€ a k námietke, prečo sa zálohové platby, ktoré mal žalobca zaplatiť, nezohľadnili a neboli započítané, právny zástupca žalobcu uviedol, že išlo o konečné vyučovanie, čo je celkové vyúčtovanie trov tak, ako vznikali za úkony počas celého konania a pri jednaní s klientom boli odsúhlasené a zaplatené. Poukázal, že faktúry aj príjmové doklady sú riadne zaúčtované v účtovníctve, žalobca zaplatil všetky trovy tak, ako mal a aj keď zálohové platby neboli zohľadnené pri záverečnom vyučovaní, tak len administratívnym nedopatrením, pretože určite nič navyše žalobca nezaplatil. Žalobca k tomu potvrdil, že zálohy platil postupne tak, ako to žiadal advokát, a to či, mu bolo doručené záverečné vyúčtovanie, nevie, nespomína si, ale určite neplatil ešte raz sumu 2.023,-€, pretože to by sa mu určite zdalo veľa peňazí.

11. Z obsahu korešpondencie medzi stranami sporu mal súd preukázané, že listom zo dňa 06.07.2015 si žalobca uplatnil u žalovaného predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vo výške 2.023,51€

titulom trov za obhajobu v trestnej veci a vo výške 239,23€ titulom odmeny za právne služby v súvislosti s uplatnením náhrady škody v rámci predbežného prerokovania nároku. Žalovaný listom zo dňa 17.07.2015 žalobcovi oznámil, že jeho žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody postupuje Ministerstvu spravodlivosti SR, ktorý je podľa jeho názoru príslušným orgánom na prerokovanie. Ministerstvo spravodlivosti SR listom zo dňa 07.08.2015 postúpilo žalobcovu žiadosť späť žalovanému ako orgánu príslušnému konať. Žalovaný listom zo dňa 13.08.2015 žalobcovi oznámil, že aj napriek tomu, že Ministerstvo spravodlivosti SR opätovne postúpilo žiadosť späť, má za to, že nie je príslušný konať za štát, pretože škodu nespôsobila prokuratúra a keďže príslušný orgán nemožno určiť, v mene štátu má konať s Ministerstvom spravodlivosti SR a tým je vec na prokuratúre skončená.

12. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

a) nezákonným rozhodnutím,

b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,

c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo

d) nesprávnym úradným postupom.

13. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

14. Podľa § 4 ods. 1 písmeno f) zákona č. 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

15. Podľa § 5 ods. 1,2,3 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. Právo na náhradu škody má i ten, s kým nebolo konané ako s účastníkom konania, aj keď s ním, ako s účastníkom konania, konané malo byť. Ak bolo nezákonné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škoda vznikla.

16. Podľa § 6 ods. 1 až 4 zákona č. 513/2004 Z.z. Ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa. Ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Ak bola škoda spôsobená rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktorým orgán verejnej moci prekročil svoju právomoc, nie je zrušenie alebo zmena rozhodnutia pre nezákonnosť podmienkou uplatnenia nároku na náhradu škody. Za nezákonné rozhodnutie sa nepovažuje výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 pism. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky.

17. Podľa § 15 ods. 1,2 zákona č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4

a 11. Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

18. Podľa § 16 ods. 1 až 5 zákona č. 514/2003 Z.z. zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil. Príslušný orgán neprihliada na žiadosť, ak žiadosť nemá náležitosti podľa odseku 1 a poškodený na výzvu príslušného orgánu v určenej lehote neodstránil nedostatky žiadosti; tým nie je dotknuté právo poškodeného domáhať sa za splnenia podmienok podľa tohto zákona uspokojenia nároku alebo jeho časti na súde. Ak žiadosť už bola prerokovaná, príslušný orgán túto skutočnosť oznámi žiadateľovi s odôvodnením, že žiadosť už bola prerokovaná a na opakovanú žiadosť príslušný orgán ďalej neprihliada. Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr. Každý je povinný bezodplatne poskytnúť súčinnosť potrebnú pre predbežné prerokovanie návrhu príslušnému orgánu v lehote určenej príslušným orgánom.

19. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514 / 2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

20. Podľa § 18 ods. 1 až 3 zákona č. 514/2003 Z.z. náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu. Náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom. Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

21. Podľa 19 ods. 1 až 3 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie. Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8. Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

22. Po vykonanom dokazovaní, zistenom skutkovom stave a právnom posúdení žalobného návrhu považoval súd žalobu v prevažnej časti za odôvodnenú. K námietke pasívnej legitímácie žalovaného súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo 14.10.2015 sp. zn. 8Cdo/289/2014, kde bola riešená práve otázka pasívnej legitímácie Generálnej prokuratúry SR a kde bolo vyslovené, že ak v trestnom konaní, ktoré sa neskončilo právoplatným odsúdením obžalovaného, prokurátor zamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa a podal obžalobu, orgánom konajúcim v mene štátu vo veci náhrady škody podľa § 4 ods. 1 písmena f/ zákona č. 514/2003 Z.z. je od 01. januára 2013 Generálna prokuratúra Slovenskej republiky a na prípadnú zmenu orgánu konajúceho v mene štátu prihliadne v takomto konaní súd z úradnej povinnosti. Na základe uvedeného má súd za to, že v danom spore je daná pasívna legitímácia žalovaného, nakoľko žalobca podal voči uzneseniu vyšetrovateľa sťažnosť, ktorú prokurátor zamietol, následne podal prokurátor obžalobu spod ktorej bol žalobca oslobodený.

23. Súd mal preukázané, že žalobca si v tomto konaní uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím v zmysle ustanovení § 3 ods. 1 písmeno a) zákona č. 514/2003 Z.z., s tým, že svoj nárok si riadne a včas vopred uplatnil žiadosťou o jeho predbežné prerokovanie, pričom žalovaný neuspokojil jeho nárok v rámci predbežného prerokovania nakoľko mal za to, že nie je príslušným orgánom oprávneným v danej veci konať. Keďže žalovaný neuspokojil žalobcov nárok v rámci predbežného prejednávania, obrátil sa žalobca so svojim nárokom na súd v súlade s § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. V zmysle § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. sa štát zodpovednosti nemôže zbaviť, je teda koncipovaná ako objektívna zodpovednosť. Pri tejto objektívnej zodpovednosti sa neposudzuje správnosť rozhodnutia orgánu z hľadiska, či pri rozhodovaní porušil právnu povinnosť a škodu zaviniť, rozhodujúcim kritériom zákonnosti konania je výsledok tohto konania (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 30.03.2011 sp. zn. 3Cdo/194/2010). Objektívna zodpovednosť znamená, že zo strany poškodeného (oprávnený subjekt) nie je potrebné preukazovať zavinenie vo forme úmyslu resp. neobstaranosti, ale stačí preukázať, že škoda je výsledkom činnosti príslušného orgánu štátu, tzv. zodpovednosť za výsledok (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21.06.2011 sp. zn. 2Cdo/121/2010). V danom prípade výsledok konania je oslobodenie žalobcu spod obžaloby v trestnom konaní. Žalobca si uplatnil náhradu škody, ktorá mu vznikla tým, že musel zaplatiť trovy svojmu advokátovi za to, že ho obhajoval v trestnom konaní, nakoľko s trestným konaním od začiatku nesúhlasil. Súd mal preukázané, že všetky úkony právnej služby v trestnej veci advokát žalobcu skutočne zrealizoval, pričom tieto úkony považoval súd za účelne vynaložené a potrebné na obhajobu žalobcu, pretože sa týkali jednak podania sťažnosti voči rozhodnutiu vyšetrovateľa, účasti na vyšetrovacích úkonoch, účasti na hlavnom pojednávaní a verejnom zasadnutí. Úkony právnej služby boli vyčíslené v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z. a príjmovými dokladmi ako aj vystavenou faktúrou žalobca preukázal, že trovy obhajoby vo výške 2.023,51€ riadne zaplatil. Súd mal preukázanú aj príčinnú súvislosť, nakoľko nebyť vydania uznesenia vyšetrovateľa a zamietnutia sťažnosti prokurátorom, nedošlo by ku vzniku škody. Keďže v zmysle § 18 ods. 1,3 zákona č. 514/2003 Z.z. náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov, pričom súčasťou trov sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta, súd žalobcovi priznal nárok na zaplatenie sumy 2.023,51€.

24. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. Úroky z omeškania boli žalobcovi priznané v zmysle citovaného ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. a boli priznané odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému súdom (podľa doručky na č.l. 28 bola žaloba na vyjadrenie doručená žalovanému dňa 26.10.2015). Súd určil túto lehotu podľa § 16 ods. 4 veta posledná zákona č. 514/2003 Z. z. a určil ju neskôr ako žiadal žalobca, nakoľko mal za to, že žalovaný neuspokojil nárok žalobcu v rámci predbežného prejednávania nie z dôvodu, že by ho odmietol, ale z dôvodu, že mal za to, že je nepríslušný vo veci konať. O tom, že žalobca trvá na svojej žiadosti sa tak žalovaný mohol dozvedieť až po tom, čo mu bola doručená žaloba súdom, preto lehotu omeškania určil súd nasledujúcim dňom.

27. Pokiaľ ide o nárok žalobcu na zaplatenie sumy 239,23€ s príslušenstvom, tento nárok súd zamietol z dôvodu, že samotný § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. uvádza, že súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom. Keďže žalobca si uplatnil sumu 239,23€ s úrokom z omeškania 5,05% ročne od 14.08.2015 práve titulom trov, ktoré mu mali vzniknúť v súvislosti s uplatnením si náhrady škody v rámci predbežného prerokovania, pričom zákon priamo tento nárok vylučuje z náhrady škody, súd v tejto časti žalobu zamietol.

28. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

30. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku. Žalovaná istina bola vo výške 2.262,74€ (2.023,51 + 239,23 = 2.262,7) a jej celé priznanie by znamenalo plný úspech žalobcu. Keďže súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 2.023,51€, táto suma predstavuje 89% žalovanej istiny a teda úspech žalobcu. Zamietnutá časť sumy v rozsahu 239,23€ predstavuje 11% žalovanej sumy a teda úspech žalovaného. Žalobca mal v konaní úspech vo väčšom rozsahu, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania a to v rozsahu jeho čistého procesného úspechu, t.j. v rozsahu 78% (89% úspech žalobcu - 11% úspech žalovaného = 78% čistý procesný úspech žalobcu). O konkrétnej výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.